

kal: „Když něco děláš, tak to dělej pořádně, nebo to nedělej vůbec.“

S trumpetou jsem skončil, ale muziku jsem neopustil, naopak, provázela mě po celý život. Na konzervatoři jsem vystudoval i skladbu, tak jsem zkoušel trochu skládat. Napsal jsem několik orchestrálek pro TOČR, pár písniček a můj kamarád Mirek Klempíř mi nabídl, abych s ním psal hudbu k inscenacím a televizním seriálům. Jednu melodii jsem si ale dlouho schovával a přemýšlel, komu ji nabídnout.

V roce 1979 měl u nás turné tehdy velmi slavný italský zpěvák Drupi. Režisér Ján Roháč s ním a Hanou Zagorovou natáčel film a já jsem mu dělal hudebního dramaturga. Bylo to o setkání dvou hvězd, které se různě potkávaly, Hana Zagorová zpívala na jeho koncertech, on zase na jejích, a mě napadlo, že by bylo dobré, kdyby se na konci sešli ve společné písni. Panu režisérovi se to líbilo a rovnou mi řekl, abych se toho ujal. Možná to byla drzost, ale tuhle příležitost jsem si nemohl nechat ujít. Mirek Klempíř mi nahrál

na klavír demosnímek, trochu mi ještě obohatil harmonii, Hanka Zagorová napsala krásný text a s orchestrem Karla Vágnera píseň natočila. Zbývalo už jen přesvědčit Drupiho, aby nazpíval v italštině alespoň část refrénu. Pustili jsme mu to, on souhlasil, jenže problém byl v tom, že v té době měl exkluzivní smlouvu se svými producenty Riccardim a Albertellim a mohl zpívat pouze svoje a jejich skladby. Ján Roháč ovšem trval na tom, aby tam ten duet byl, a Ivo Letov, nejschopnější pracovník zahraničního oddělení Pragokonzertu, zařídil, že producenti přiletěli do Prahy. Po dlouhém jednání dali souhlas, s podmínkou, že se nahrávka může prezentovat pouze v Československu. Pak už to šlo ráz naráz. Italský text, dokonce na celý refrén, napsala Drupiho vokalistka Dorina Dato, Drupi to přišel nazpívat a na světě byla píseň, ze které se stal velký hit. Kdyby si to ale Ján Roháč neprosadil, nikdy by to nevzniklo. Velmi nás to sblížilo, jako dramaturg jsem s ním dělal všechny pořady a hodně se toho od něj naučil. Bohužel, velmi brzo nás opustil. Bylo mu 52 let.

Kameraman Jiří Lebeda, režisér Ján Roháč a Drupi

Drupi v roce 1979 ve studiu Na Petynce

Se zájmem sleduji, jak Drupi radí mistru zvuku Vašku Heblíkovi, bohužel italsky.

Když jsme se v roce 2009 po třiceti letech s Drupim znovu setkali, bylo zřejmé, že jsme trochu zestárlí.